

‘Zijn naam Lucky is van toepassing op mij’

Oppashond voor één dag in de week bij Parousie

SCHERPENZEEL De zestigjarige Gerrita Hoogeveen woont bij Stichting Parousie in Scherpenzeel. Ze is gek op honden, maar vanwege psychische problemen kan ze niet zelfstandig voor een huisdier zorgen.

Kim Rebergen

Gelukkig is hier een oplossing op bedacht; één dag in de week komt Lucky op bezoek. „De dag dat Lucky bij me is, is er één met een gouden randje”, laat ze met een lach op haar gezicht weten. Gerrita zit op haar bed, waar haar oppashond met gesloten ogen naast haar ligt terwijl ze hem langzaam over zijn kop aait. Speciale ‘hondenmuziek’ klinkt rustig door de kamer en ze neemt een slok van haar kop thee. Lucky komt nu ruim twee jaar elke week een dag bij haar op bezoek en lijkt zich helemaal thuis te voelen. „Ik kikker er echt van op als hij er is. Ik heb genoeg aan mijn hoofd, anders zat ik hier niet. Maar hij haalt me er als het ware even tussenuit, hij maakt mijn dag weer positief.”

GAMBIA De viervoeter is niet in Nederland geboren. Henriëtte Wellan is het baasje van Lucky en begeleider bij Parousie. Ze legt het uit: „Toen ik in Gambia woonde, miste ik mijn hond thuis enorm. Mijn man vond dat zielig en heeft er destijds één uit een nestje gehaald. Lucky was superjong en hij was ook de enige van zijn broers en zussen die het overleefd heeft. Na zo’n acht maanden is hij met ons mee naar Nederland gekomen.” En daar is Gerrita maar al te blij mee. „Aan de stand van zijn oren is te zien dat hij niet hier geboren is.”

„Weet je wat ik zo bijzonder aan hem vindt?” Gerrita heeft hem nog een aai. „Dat hij zo goed aangeeft wat hij wel en niet fijn vindt. We kunnen goed erg communiceren met elkaar.” Henriëtte knikt en vult aan: „Gerrita let goed op de mimiek van een hond. Dingen die wij niet

■ Gerrita Hoogeveen (rechts) is enorm dankbaar dat Henriëtte Wellan haar elke week op hond Lucky laat passen.

zien, ziet zij wel en dat is heel erg mooi.” Ze laat Lucky dan ook met een gerust hart bij zijn oppas achter. „Hij heeft het super naar zijn zin en ik vertrouw Gerrita voor de honderd procent.”

HONDENLIEFHEBBER Gerrita is altijd al gek op honden geweest en vertelt: „Toen ik in 1985 nog zelfstandig woonde, heb ik een golden retriever gehad. Maar na zeven jaar werd ik vanwege mijn psychische beperkingen opgenomen. Vanaf dat moment hebben mijn ouders voor Misha gezorgd, ondanks dat ze eigenlijk helemaal niet zo van honden hielden. Dat vind ik het toppunt van liefde van ouders.” Ze blijft een paar seconde stil en vertelt dat ze sindsdien niet meer zelf voor een eigen hond heeft kunnen zorgen.

„Ik zit eigenlijk al mijn hele leven in de psychiatrie en vanaf het moment

dat Stichting Parousie startte, woon ik er al.” Inmiddels woont Gerrita een aantal jaar in het pand aan de Vlieterweg in Scherpenzeel, waar ze geniet van de omgeving door veel te wandelen, mét en zonder de hond. „Ik voel mij hier enorm thuis, omdat ik geaccepteerd wordt zoals ik ben. Ik kan om hulp vragen en dat geven ze mij hier ook. Zolang er geen gekke dingen gebeuren, mag ik hier zijn. Dat voel ik ook en daar ben ik heel dankbaar voor”, laat rustig ze weten, terwijl ze om zich heen wijst.

OP BEZOEK Als Lucky bij haar op bezoek is, staat de hele dag in het teken van de hond. „Ik zorg dat ik erop ingesteld ben, dat ik geen andere afspraken heb en dat de rustige muziek opstaat.” Henriëtte: „Gerrita geeft zich op zo’n dag helemaal. Ze voelt zich heel betrokken en verantwoordelijk, dat kost een hoop energie en inspanning. Daarom is het

voor haar ook niet mogelijk om elke dag voor een dier te kunnen zorgen, dat zou te veel zijn.” Gerrita is het daar mee eens. „Ik ben erg blij dat ik uit kan kijken naar deze ene dag in de week.”

En mocht het toch niet mogelijk zijn om de hond een stuk uit te laten, dan wordt dat probleem al snel opgelost door de andere bewoners. „Lucky betekent veel voor mij, maar alle anderen zijn ook heel erg gek op hem.” Henriëtte moet lachen. „Wanneer hij er is, krijg ik om de zoveel tijd de vraag of er nog gewandeld moet worden. Het is heel erg leuk om te zien dat iedereen zo met hem bezig is”, zegt ze.

Maar Gerrita blijft zijn favoriete bewoonster. „Lucky is zijn naam en dat is echt van toepassing op mij. Hij is de meest waardevolle toevoeging op mijn leven hier.”

Agenda SWO Scherpenzeel – Renswoude

Woensdag 26 oktober
9.00-9.40 uur: Bewegen voor ouderen (De Achthoek)
10.00-12.00 uur: Ontmoetingsgroep Scherpenzeel (De Achthoek)
14.00-16.00 uur: Sjoelen (De Achthoek)
19.00-21.00 uur: Bingoavond (Bibliotheek Renswoude)
Donderdag 27 oktober
13.30-15.30 uur: Wandelgroep Scherpenzeel; bij droog weer (De Achthoek)
15.00-16.00 uur: Dynamic tennis (De Hokhorst)
15.00-16.00 uur: Koersbal (De Hokhorst)
Vrijdag 28 oktober
9.30-11.30 uur: Buurtkamer De Vijver (Huis in de Wei)
Maandag 31 oktober
9.30-11.00 uur: Creatieve inloop (Bibliotheek Renswoude)
13.30-14.30 uur: Scootmobielclub Renswoude; bij droog weer (De Hokhorst)
13.30-14.30 uur: Loopgroep korte afstand Renswoude; bij droog weer (De Hokhorst)
13.30-15.30 uur: Wandelgroep Renswoude; bij droog weer (De Hokhorst)
19.00-21.00 uur: NAH-café (Bibliotheek Renswoude). Niet-aangeboren hersenletsel. Spreker is Hans van Dam. Onderwerpen worden bij aanvang geïnventariseerd en gedurende de avond besproken. Aanmelden kan tot en met 27 oktober via trefpuntbalie@sws-sr.nl.
Dinsdag 1 november
13.45-16.30 uur: Kaartclub (De Breehoek)
14.00-15.00 uur: Trefpuntbalie (Bibliotheek Renswoude)
14.30-16.30 uur: Welfare SWO (Bibliotheek Renswoude)
Woensdag 2 november
9.00-9.40 uur: Bewegen voor ouderen (De Achthoek)
10.00-12.00 uur: Ontmoetingsgroep Scherpenzeel (De Achthoek)
Donderdag 3 november
Vanaf 17.30 uur: Samen gezellig in Brasserie De Kraai!, Dorpsplein 4 in Renswoude. Heerlijk eten en elkaar ontmoeten. De kosten bedragen €17,50 (inclusief 1 drankje). Aanmelden kan tot dinsdag 1 november in de bibliotheek van Renswoude of telefonisch bij Nora Koenen, 06-31159029.

Agenda Welzijn Scherpenzeel

Woensdag 26 oktober
9.30 uur is er Natuurlijk Wandelen
10.00 uur is De Inloop geopend
Donderdag 27 oktober
14.00 uur is er een bloemschikmiddag in De Inloop. Kosten hiervoor zijn €5,00.
Maandag 31 oktober
14.00 uur is De Inloop geopend
14.00 uur Creatieve middag (kosten zijn materiaalkosten)
Woensdag 2 november
9.30 uur is er Natuurlijk Wandelen
10.00 uur is De Inloop geopend
Welzijn Scherpenzeel, Marktstraat 59 (Breehoek). Meer informatie via: 06-40653279 of 0636458191 / info@welzijn-scherpenzeel.nl.

Bezorger worden, van deze krant ?

Scan QR-code

■ Burgemeester Wimar Jaeger.

COLUMN

‘Wilt u uw ogen open houden?’

‘Het vindt soms pal onder onze ogen plaats’, was de uitroep van de directeur van Comensha tijdens haar pleidooi om de opsporing naar mensenhandel niet te verslappen. De afgelopen week was er extra aandacht voor allerlei vormen waarin vaak kwetsbare mensen worden misbruikt. Naast gedwongen bedelarij en orgaanverwijdering, gaat dat ook om seksuele en economische uitbuiting. In eerste instantie ben je geneigd om dergelijke onmenselijkheid naar Verwegistan te verwijzen, maar met name de laatste twee zien we ook regelmatig in Nederland en zelfs in onze regio terug.

In een tijd waar we een tekort hebben aan arbeidskrachten, we sommige werkzaamheden liever niet meer zelf doen, aantrekkelijk zijn om onze welvaart en rijkdom, aandeelhouderswaarde vaak boven

arbeidsvoorwaarden stellen en we bovenal geobsedeerd lijken door groei, trekken we mensen van buiten. En komen er mensen ten tonele, die daar gretig gebruik van wensen te maken. Voor de integratie van vluchtelingen is werk misschien wel de beste manier. Maar we mogen daarbij geen oogje dichtknijpen voor misbruik, die dat met zich mee kan brengen. Ook bij ons in de buurt is het niet altijd helemaal pluis. Helaas komen we wel eens onderkomens tegen waar je je huisdier nog niet onderbrengt, maar die voor dubieuze uitzendbedrijfjes goed genoeg zijn om een flinke korting op het minimale loon van de in het buitenland geronselde arbeider, te bedingen. De sluiting van een vakantiehuisje waarin bewaakte vrouwen diensten aanbieden zal ook niet de laatste zijn. En Oekraïners die fors onder

het minimumloon verdienen met het vullen van de vakken komen bij ons hopelijk niet voor.

U zult misschien denken wat moet ik hier, als inwoner van een betrokken en gezellig dorp mee? Nee, ik schrijf deze column niet om uw dag slecht te laten beginnen of eindigen, maar wel om u net als politie en andere verantwoordelijke organisaties te vragen de ogen open te houden. Menselijkheid is immers een verantwoordelijkheid van ons allemaal. Vreemd bewoonde huizen, hoogfrequent mannelijk bezoek aan het buitenhuisje of al te timide vakkenvullers vragen om onze aandacht en soms zelfs melding. Het is heel goed dat we onze welvaart hoog houden, maar niet ten koste van andere mensen. Die periode in de geschiedenis hebben we gelukkig achter ons gelaten.